

Sygn. akt. V GC 1918/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2021r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy

Przewodnicząca sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2021r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. K. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda K. K. (1) kwotę 9.014,06 zł (dziewięć tysięcy czternaście złotych sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 8.729,51 zł od dnia 28 lutego 2019r. do dnia zapłaty,

- 284,55 zł od dnia 23 września 2019r. do dnia zapłaty

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.117 zł (trzy tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

3. zwraca pozwanemu kwotę 606,85 zł (sześćset sześć złotych osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego,

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 1918/19

UZASADNIENIE

Powód K. K. (1) wniósł w dniu 23 września 2019r. o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 8.729,51 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lutego 2019r. do dnia zapłaty i kwoty 284,55 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód jako przedsiębiorca zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia Autocasco w wariantcie serwisowym dla pojazdu marki R. (...)`oo 3, (...), stanowiącego własność (...) Sp. z o.o. na okres od dnia 6 lipca 2018r. do dnia 5 lipca 2019r. Dla przedmiotowej umowy ubezpieczenia zastosowanie mają (...) Ogólne warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych ustalone Uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 14 września 2017r. W dniu 23 stycznia 2019r. doszło do uszkodzenia przedmiotowego pojazdu należącego do (...) Sp. z o.o., którego użytkownikiem jest powód w ramach zawartej umowy leasingu. W dniu 8 września 2019r. leasingodawca pojazdu marki R. (...)`oo 3,5 T dokonał cesji roszczeń z tytułu szkody w pojeździe z dnia 23 stycznia 2019r. wobec pozwanej na rzecz powoda, który jest leasingobiorcą przedmiotowego pojazdu. W związku z kolizją drogową powód

zgłosił w dniu 29 stycznia 2019r. roszczenie związane z zaistniałym wypadkiem komunikacyjnym pozwanemu, u którego ubezpieczony był w zakresie autocasco uszkodzony pojazd. Pozwany przyjął odpowiedzialność za zdarzenie i przyznał na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 3.587,02 zł netto ustalone metodą tzw. szkody częściowej. Zdaniem powoda ustalona kwota odszkodowania przyznana przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego została ustalona niezgodnie z zawartą umową ubezpieczenia autocasco w wariantcie optymalnym, podczas gdy powinna być ustalona w wariantcie serwisowym. Celem ustalenia wysokości należnego odszkodowania, powód zlecił sporządzenie opinii niezależnemu rzeczoznawcy techniki samochodowej i ruchu drogowego. Przedmiotem opinii było ustalenie kosztów naprawy w wariantcie serwisowym, tj. wariantcie, w którym została zawarta umowa ubezpieczenia. Z ekspertyzy niezależnego rzeczoznawcy samochodowego wynika, iż koszt naprawy w wariantcie serwisowym wynosi 12.316,53 zł netto. Na żadaną pozewem kwotę w wysokości 8.729,51 zł składa się różnica pomiędzy wypłatą kwoty bezspornej w wysokości 3.587,02 zł a kwotą kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu w wariantcie serwisowym w wysokości 12.316,53 zł ustaloną przez powoda (12.316,53 zł – 3.587,02 zł wypłaconą przez pozwanego). Z treści polisy ubezpieczeniowej wynika, że umowa ubezpieczeniowa została zawarta w wariantcie serwisowym, a nie optymalnym. W związku z tym koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powinien być również ustalony w wariantcie serwisowym, gdyż w takim wariantcie powód opłacił składkę. Powód zawierając umowę ubezpieczenia został również zapewniony, że ustalenie kosztu ewentualnej naprawy nastąpi w oparciu o nowe części oryginalne producenta pojazdu. W ocenie powoda zapis OWU stanowi w istocie niedozwoloną klauzulę umowną. A. dotyczy nie tylko faktu, iż w przypadku braku naprawy następuje przejście na mniej korzystny wariant ustalania odszkodowania, ale również na próbie doprowadzenia do niejako wymuszania na kliencie, aby dokonał naprawy pojazdu. Decyzja poszkodowanego o dokonaniu naprawy samochodu nie może więc mieć wpływu na wysokość doznanego uszczerbku majątkowego. Podobna kwestia była przedmiotem orzeczenia Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, uznającego tego rodzaju klauzule za niedozwolone. Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 10 czerwca 2008r. XVII AmC 300/07 uznano za niedozwoloną klauzulę o zbliżonej treści, jaką zawiera § 17 ust. 5 OWU AC w niniejszej sprawie. Prezes UOKiK w decyzji z 28.12.2010r. oraz 29.11.2011r. powołując się na to orzeczenie wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 1265, uznał za niedozwolone kolejne podobne postanowienia umowne, przy czym sprawy te dotyczyły umów ubezpieczenia AC. Zakazane jest posługiwanie się w obrocie prawnym postanowieniami wzorów umów wpisanych do rejestru jako niedozwolone przez wszystkich i przeciwko wszystkim kontrahentom występującym w stosunkach prawnych określonego rodzaju. Ponadto treść zapisów § 17 ust.5 OWU narusza równowagę interesów stron, rażąco naruszając interesy powoda.

Do pozwu załączono polisę ubezpieczeń komunikacyjnych, umowę cesji z 8 września 2019r., ustalenie wysokości szkody, kalkulację naprawy, fakturę VAT za wykonanie kalkulacji kosztów naprawy.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że w dacie zdarzenia z dnia 23 stycznia 2019r. przedmiotowy pojazd posiadał u pozwanego ubezpieczenie AC w wariantcie serwisowym, zgodnie z zawartą umową potwierdzoną polisą ubezpieczeniową nr (...) na podstawie Ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (...), ustalonych Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 14 września 2017r. W wyniku zgłoszenia szkody pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność gwarancyjną za szkodę z dnia 23 stycznia 2019r. i wypłacił odszkodowanie w kwocie 3.587,02 zł netto za stwierdzoną w pojeździe szkodę częściową. Ani poszkodowany ani powód nie udokumentowali poniesionych kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, wobec czego zgodnie z § 17 ust. 5 OWU umowy ubezpieczenia AC bezsporna wysokość szkody ustalona została na podstawie wyceny sporządzonej według zasad zawartych w systemie A., E. lub DAT. Pozwany zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 2 lit a OWU skorygował wartość oryginalnych części zamiennych z uwagi na okres eksploatacji pojazdu w wymiarze powyżej 3 do 5 lat w zakresie 45%. Propozycja kosztorysowego rozliczenia szkody we wskazany sposób odzwierciedla wysokość odszkodowania wyznaczonego obowiązującymi postanowieniami umownymi. Zgodnie z § 17 ust. 5 OWU dokonanie wyceny w przedmiotowy sposób nie pozbawiło ubezpieczonego możliwości ustalenia wysokości odszkodowania na zasadach określonych w ust.3 – tj. po przedłożeniu rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust.3. Pozwany zgodnie z warunkami dobrowolnej umowy miał uprawnienie by wobec nieprzedłożenia rachunków za wykonaną naprawę pojazdu przy zastosowaniu

metody kosztorysowej dokonać potrącenia w zakresie elementów z dystrybucji (...). Ponadto umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC nie rozciąga się na poniesiony przez powoda koszt opinii prywatnej.

Do odpowiedzi na pozew załączono druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia AC, decyzję pozwanego wobec K. K. (1), Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) uchwalone uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 14 września 2017r..

W piśmie przygotowawczym z dnia 2 marca 2020r. powód podtrzymał żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do szkody doszło w Szwajcarii na drodze nr (...) w dniu 23 stycznia 2019r. Uszkodzeniu uległ R. (...) 150 Euro posiadający ubezpieczenie AC pojazdów dla klienta korporacyjnego. Kierujący nie ustąpił pierwszeństwa w wyniku czego doszło do kolizji z innym pojazdem. Uszkodzeniu uległ prawy bok pojazdu. Przed kolizją w pojeździe były nienaprawione elementy w postaci lewego koła przedniego i lewego błotnika przedniego.

Dowód: druk zgłoszenia szkody z 23.01.2019r. (k. 31- 32 akt)

W historii pojazdu, który stanowił wówczas własność P. T. z C., w dniu 16 stycznia 2018r. doszło do szkody likwidowanej przez pozwanego z ubezpieczenia (...). Uszkodzeniu uległa chłodnica, błotnik, zderzak, grill, zabudowa, lusterko i elementy zabudowy z tyłu.

Dowód: druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia AC z 16.01.2018r. (k. 34

- 35 akt)

Powód prowadzi od 2017r. działalność gospodarczą polegającą na wykonywaniu usług transportowych. Uszkodzony samochód R. (...) służył mu do tego celu. Samochód otrzymał na podstawie umowy leasingu zawartej z (...) Sp. z o.o. w W.. Samochód był używany, rok produkcji 2014. Do zdarzenia doszło z winy kierowcy powoda, który prowadził samochód za granicą. Uszkodzeniu uległ bok samochodu. Powód ma więcej samochodów, którymi wykonuje usługi transportowe. W tamtym okresie wszystkie samochody były ubezpieczone u pozwanego. Wykupił ubezpieczenie OC i AC. Leasingodawca narzucił mu ubezpieczenie samochodu u pozwanego. Leasingodawca oczekiwał przy ubezpieczeniu AC naprawy na oryginalnych częściach i bez wkładu własnego przy naprawie. Co roku odnawiał ubezpieczenie u pozwanego. Samochód sam dojechał do Polski. Powód zgłosił szkodę i rzeczoznawca od razu przyjechał ją wycenić. Wycena była zaniżona. Uszkodzeniu uległa belka poprzeczna podwozia, co wymagało demontażu zabudowy i ta czynność już pokrywała wyliczone przez pozwanego odszkodowanie. Kwota oferowana przez pozwanego nie wystarczała na naprawę. Powód odwołał się od decyzji pozwanego, który nie zgodził się podwyższyć odszkodowania. Powód zawarł umowę w wariancie serwisowym, tzn., że naprawa miała być wykonana przy użyciu części oryginalnych. Wycena nie dotyczyła zaś części oryginalnych tylko zamienników i nie wszystko uwzględniono. Odszkodowanie wypłacono w kwocie ok. 3.500 zł.

Dowód: zeznania powoda (00:06:40 – 00:17:53 minuta rozprawy z dnia

7.10.2020r.k.67 akt)

W dniu 6 lipca 2018r. ubezpieczający K. K. (2) zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia komunikacyjnego na okres ubezpieczenia od 6 lipca 2018r. do 5 lipca 2019r. Umowa dotyczyła pojazdu marki R. (...) 150 Euro 5, rok produkcji 2014, nr rejestracyjny (...). Właścicielem pojazdu był leasingodawca (...) Sp. z o.o. we W., a leasingobiorcą K. K. (1).

Zakres ubezpieczenia objął (...), (...), (...) w Drodze i (...). W ubezpieczeniu (...) ubezpieczający wykupił wariant „Od wszystkich ryzyk” (pełna ochrona). W ubezpieczeniu tym wskazano wartość pojazdu na kwotę 55.800 zł bez VAT, wariant ustalania kosztów naprawy - serwisowy, brak własnego udziału kwotowego w każdej szkodzie, franszyzę integralną w wysokości 300 zł. (...) S. (...) (suma ubezpieczenia nie ulega pomniejszeniu o każde wypłacone

odszkodowanie. W zakresie (...) w drodze wybrano wariant (...) i zwiększenie limitu odległości holowania. Ponadto wskazano standardowy sposób wykorzystywania pojazdu. Ustalono łączną składkę w wysokości 4.262 zł , płatną jednorazowo.

W rubryce 13 polisy wskazano w (...), że do umowy ubezpieczenia mają zastosowanie ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 14 września 2017r., które ubezpieczający otrzymał przed zawarciem umowy ubezpieczenia.

Dowód: Polisa (...) Komunikacyjnych Nr (...) (k. 8 - 8v akt)

W § 1 ust. 2 pkt 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 14 września 2017r. wskazano, że mają one zastosowanie do umowy ubezpieczenia (...). W § 7 ust. 1 wskazano, że zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia, wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia, z zastrzeżeniem § 12. W § 12 ust. 1 pkt 1 wskazano m.in., że AC nie są objęte szkody, których wartość nie przekracza 300 zł (franszyza integralna). W § 8 ust.1 wskazano, że umowę AC zawiera się w wariantcie serwisowym, o którym mowa w § 17 ust.1 pkt.1, optymalnym, o którym mowa w § 17 ust.1 pkt 2 i partnerskim, o którym mowa w § 17 ust.1 pkt 3.

W § 15 ust. 5 wskazano, że w przypadku szkody częściowej lub całkowitej (...) sporządza lub zleca sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy lub protokołu szkody, w których uwzględniane są uszkodzenia pojazdu wynikające z wypadku ubezpieczeniowego, a w ust. 6, że koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania.

W § 17 uregulowano zasady ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku szkody częściowej. W ust. 1 wskazano, że z zastrzeżeniem ust. 2, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany: **w wariantcie serwisowym – cen części oryginalnych**, w wariantcie optymalnym cen części oryginalnych pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu według wskazanych wskaźników i cen części alternatywnych. W ust. 3 wskazano zasady ustalenia wysokości odszkodowania pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów.

W ust. 5 §17 wskazano, że w razie nieprzedstawienia rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 3, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania ustaloną na podstawie wyceny (...) sporządzonej w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT z zastosowaniem norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego, **cen części zamiennych zawartych w systemie A., E. lub DAT, ustalonych w wariantcie optymalnym**, cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub DAT.

Dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...)

ustalone uchwałą Zarządu (...) S. A. nr (...) z dnia 14.09.

2017r. (k.36 – 53 akt)

W dniu 31 stycznia 2019r. Centrum (...) S.A., sporządziło ustalenie wysokości szkody nr (...) na kwotę 3.587,02 zł bez VAT.

Dowód: ustalenie wysokości szkody nr (...) (k. 10 – 13 akt)

Pismem z dnia 5 lutego 2019r. pozwany poinformował powoda, że (...) Sp. z o.o. Oddział we W. upoważnił powoda do odbioru odszkodowania, które pozwany przeznaczył do wypłaty w kwocie 3.587,02 zł.

Dowód: decyzja pozwanego z 5.02.2019r. (k. 33 akt)

W dniu 20 lutego 2019r. na zlecenie powoda sporządzono kalkulację naprawy nr (...) z tytułu szkody nr (...) z dnia 23 stycznia 2019r., ustalając koszty naprawy bez VAT na kwotę 12.355,76 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...) z 20.02.2019r. (k. 14 – 18 akt)

W dniu 20 lutego 2019r. (...) Centrum Doradztwa (...) inż. K. B. wystawił wobec powoda fakturę VAT nr (...) z tytułu wykonania kalkulacji kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) na kwotę 350 zł (284,55 zł netto)

Dowód: faktura VAT FA (...) z 20.02.2019r. (k. 19 akt)

W dniu 8 września 2019r. K. K. (1) jako cesjonariusz zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. jako cedentem umowę cesji w związku z kwestionowaniem przez cesjonariusza wysokości odszkodowania wypłaconego przez (...) S.A., wynikającego z uszkodzenia (...),5 T R. (...), którego właścicielem jest cedent, zaś użytkownikiem na podstawie umowy leasingu nr (...) z dnia 3.07.2018r. jest cesjonariusz. Cedent przeniósł na cesjonariusza prawo do dochodzenia ewentualnych roszczeń od (...) S.A. z tytułu ubezpieczenia pojazdu z wyłączeniem szkody z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu.

Dowód: umowa cesji z 8.09.2019r. (k. 9 akt)

W kosztorysie wykonanym przez pozwanego wprowadzono stawkę za roboczogodzinę 51 zł netto. Dla jednej części wprowadzono cenę części oryginalnej. Dla sześciu części wprowadzono ceny spoza programu, dla opony obniżono cenę o 10%, ceny części obniżono o 45%, ceny materiałów lakierniczych obniżono o 33%. Zakwalifikowano do wymiany 8 pozycji i do lakierowania 1 pozycję. Na podstawie tej kalkulacji ustalono i wypłacono odszkodowanie. Przy pomocy tej kalkulacji nie można naprawić samochodu z uwagi na zaniżony koszt robocizny do 51 zł netto, zaniżone o 45% ceny części zamiennych i zaniżone o 33% ceny materiałów lakierniczych. W południowej W. w zakładach naprawczych wyposażonych technicznie i kadrowo na poziomie, który umożliwia wykonanie napraw powypadkowych z jakością nie gorszą od jakości uzyskiwanej w serwisach autoryzowanych, przeciętnie w 2018r. w K. i okolicy występowała stawka 100 zł netto za jedną roboczogodzinę zadaną przez program A. lub E.. W zakładach autoryzowanych ((...)) stawka wynosiła minimum 120 zł netto.

Pozwany w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia przewiduje stosowanie najtańszych części alternatywnych – zamienników. Do samochodu, który jest po gwarancji i jest naprawiany poza siecią zakładów autoryzowanych przez producenta samochodów, możliwe jest założenie niektórych części zamiennych sygnowanych Q, których cena jest niższa od ceny części oryginalnej w granicach do około 25%. (...) napraw samochodów autoryzowane przez producentów przewidują stosowanie wyłącznie części oryginalnych.

Przy przyjęciu zakresu naprawy jak w kosztorysach stron, w przypadku przyjęcia cen części oryginalnych koszt naprawy samochodu wynosi 13.316,63 zł netto, a przy przyjęciu cen części oryginalnych obniżonych o 45% koszt naprawy samochodu wynosi 8.164,02 zł netto.

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr inż. J. P. (k. 80 – 100 akt),

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań powoda oraz opinii biegłego mgr inż. P. L..

Sąd zważył co następuje:

Powoda jako ubezpieczającego oraz pozwanego łączyła umowa ubezpieczenia przez którą ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 §1 i § 2 pkt 1 Kodeksu cywilnego). Umowa ubezpieczenia jest umową

odpłatną, dwustronnie zobowiązującą i losową, ale nie wzajemną. Ubezpieczający opłaca składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową (causa obligandi), ubezpieczyciel zaś świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania (causa solvendi). Świadczenie ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, tj. zdarzenia losowego. Ubezpieczonym, uprawnionym do odszkodowania był leasingodawca (...) Sp. z o.o. Oddział we W..

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Pozwany wypłacił odszkodowanie powodowi zaniżając wartość kosztów naprawy, co zostało potwierdzone ustaleniami stanu faktycznego.

Roszczenie dochodzone pozwem powód wywiódł na podstawie umowy potwierdzonej polisą z dnia 6 lipca 2018r., zgodnie z którą okres ubezpieczenia rozpoczął się dnia 6 lipca 2018r. i trwał do 5 lipca 2019r. To na podstawie tej umowy powód mógł dochodzić roszczeń w związku z wypadkiem ubezpieczeniowym z dnia 23 stycznia 2019r. Warunki umowy stron określały ponadto Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...).

Zgodnie z art. 384 § 1 K.c. ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Z treści polisy z dnia 6 lipca 2018r. wynika, że ubezpieczający otrzymał aktualnie obowiązujące OWU.

Na ubezpieczającym dochodzącym odszkodowania z umowy ubezpieczenia spoczywa ciężar wykazania zarówno wystąpienia wypadku ubezpieczeniowego przewidzianego w umowie, jak i powstałej szkody.

Nie stanowiła przedmiotu sporu okoliczność, że w wyniku zdarzenia z dnia 23 stycznia 2019r. odpowiedzialność za szkodę ponosi pozwany. Sporna była jedynie wysokość odszkodowania.

Z treści polisy wynika, że powód zdecydował się, zgodnie z sugestią leasingodawcy na wykupienie wariantu ustalania kosztów naprawy „serwisowego”, który zgodnie z § 17 OWU polegał na ustaleniu kosztów naprawy pojazdu na podstawie cen części oryginalnych. Przy takim wyborze wariantu kosztów naprawy powód zgodził się na uiszczenie wyższej składki niż składki ustalonej przy wyborze innego wariantu. Mimo takiego założenia ustalenia kosztów naprawy pozwany w ust. 5 §17 OWU wskazał, że w razie nieprzedstawienia rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 3, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania ustaloną na podstawie wyceny (...) sporządzonej w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT z zastosowaniem norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, stawki za robocizogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego, **cen części zamiennych zawartych w systemie A., E. lub DAT, ustalonych w wariantcie optymalnym**, cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub DAT. W oparciu o ten zapis OWU wykonał kalkulację naprawy pojazdu, która zgodnie z opinią biegłego i zeznaniami powoda nie pozwalała w ogóle na naprawę uszkodzonego pojazdu. Wprowadzenie do OWU zapisu § 17 ust.5 wymagającego od poszkodowanego przedstawienia rachunków i faktur VAT upoważniło pozwanego do całkowitego pominięcia przyjęcia w kalkulacji naprawy cen części oryginalnych, mimo że taki wariant ubezpieczenia został wykupiony przez powoda. Brak faktur i rachunków spowodował, że do likwidacji szkody nie zastosowano wariantu serwisowego, wybranego w umowie, lecz wariant optymalny, którego powód nie wybierał. Zdaniem Sądu zachodzi w tym przypadku sprzeczność pomiędzy umową a OWU. Zgodnie zaś z art. 385 § 1 k.c. w razie sprzeczności treści umowy z wzorcem umowy strony są związane umową. Uwzględnieniu przez Sąd podlegała ponadto argumentacja powoda powołująca art. 385¹ § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym postanowienie umowy niezgodnione z konsumentem indywidualnie nie wiąże go, jeżeli kształtuje jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco narusza jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Zgodnie z art. 805 § 4 k.c. przepisy

art. 385¹ – 385³ k.c. stosuje się odpowiednio, jeżeli ubezpieczającym jest osoba fizyczna zawierająca umowę związaną bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Z uwagi na powyższe, Sąd uznał że prawidłowo wyliczone odszkodowanie, oparte na cenach części oryginalnych wynosi 13.316,63 zł netto. Powództwo podlegało więc uwzględnieniu w całości. Sąd uwzględnił również roszczenie powoda o zasądzenie zwrotu kosztów poniesionych na dokonaną przez podmiot trzeci kalkulację naprawy.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z wynikającą z niego zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego spór pozwanego.

Na koszty postępowania, które podlegały zwrotowi powodowi od pozwanego złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 500 zł, część wynagrodzenia biegłego pokryta zaliczką uiszczoną przez powoda w wysokości 800 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 1.800 zł w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Sąd zwrócił pozwanemu niewykorzystaną część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Ponadto Sąd omyłkowo nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 212,30 zł i rozstrzygnięcie to podlega uchyleniu.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś